

دانشگاه گیلان
معاونت دانشجویی
مرکز مشاوره

مهارت‌های ارتباطی موثر

در بین همسران

در خانواده

به نام خدا

از زمانی که ویروس کرونا در ایران شایع شد، سبک زندگی هم شکل و شما میل دیگری گرفت. ساعت‌های کار، تفریح و وقت‌گذرانی در خارج خانه، جای خود را به خانه نشینی داد. این در خانه ماندن، در گزار نقصی که در سلامتی جسم ما داشته باعث بروز مشکلاتی هم شده است. یکی از این مشکلات افزایش تنفس در برفی خانواده‌ها است. در این شرایط فاصله‌گذاری و کاهش روابط اجتماعی، تنفس میان همسران در خانواده‌هایی که قادر به درک تفاوت‌های فردی در روحیات، افکار و سلایق شریک زندگی خود نباشند و فاقد مهارت‌های ارتباطی مؤثر باشند بیشتر فواهد شد. برقراری مهارت‌های ارتباط مؤثر نقش مهمی در سلامت و استمکاف و شادابی خانواده دارد در نوشته‌ای ذیل چند مؤلفه ارتباط مؤثر بیان می‌شود.

✓ نیازها و خواسته‌های خود را بیان کنید

هیچکس دیگر حتی همسرتان نمی‌تواند ذهن شما را بخواهد و بداند که شما به چه چیزی نیاز دارید (نیاز به کمک، تنها بودن، دوست داشتن، ابظه صمیمانه و ...) شما حق دارید چیزی را که می‌خواهید، درخواست کنید. اما این الزاماً بدین معنی نیست که شما استحقاق هر آنچه که می‌خواهید دارید. بنابراین، باید بین حق خود برای جست و جوی نیازاتان و حق همسرتان برای این کار، توازن ایجاد کنید.

✓ به همسرتان واقعاً گوش کنید:

گوش دادن به گفته‌های همسرتان چیزی فراتر از ساخت ماندن به هنگام صمبت کردن او است. گوش دادن واقعی با قصد شما مشخص می‌شود. اگر قصد شما درک کردن، لذت بردن، آموختن از، یا کمک کردن به همسرتان باشد پس واقعاً دارید گوش می‌کنید.

✓ روشن سازی

سخن کنید درباره واقعیت‌های خاص یعنی چه کسی، چه چیزی، کجا، چه موقع و چگونه سوال بپرسید. پرسیدن سوال درگ بیشتری از دیدگاه همسرتان را در اختیار شما قرار می‌دهد هنگام طرح سوال، باید به یاد داشته باشید که قصد شما فهمیدن، لذت بردن، یاد گرفتن یا کمک کردن است. قصدتان نباید بازپرسی، تهمیل دیدگاه خود، سرزنش کردن، تحقیر کردن، یا دست اندافتان همسرتان به هر شیوه‌ای باشد.

✓ صمبت‌های همسرتان را بازگویی کنید:

با بازگویی شنیده شدن و درک شدن را به همسرتان هدیه بدهید. اگر شما با کلمات خودتان آنچه را که فکر می‌کنید همسرتان گفت را با اضافه کردن مقدمه‌ای مانند «منظورتان این است که ... آیا می‌خواهید بگویید که ...» دوباره بیان کنید معمولاً منجر به روشن سازی و درک بهتر صمبت‌های او می‌شود.

✓ جمله خود را با ضمیر « من » شروع کنید:

با استفاده از ضمیر « من » به جای « تو » مسئولیت احساسات خود را به عهده بگیرید مانند به جای: تو مرا عصبانی می‌کنی « من عصبانی هستم » و به جای: تو هرگز اجازه نمی‌دهی که من یک کلمه حرف بزنم « من الان می‌خواهم حرف بزنم »

✓ از به کار بردن کلمات قضاوت آمیز و اصطلاحات دو پهلو فودداری کنید

این‌ها حرف‌های تند و تیزی هستند. کلماتی که هاکی از محیوب بودن همسرتان هستند. کلماتی مانند « رفتار بچه‌گانه ... بیچاره من ... مثل همیشه بی فکر ... (فتار) کردن مثل درمانده‌ها ... » این کلمات احساس ارزشمندی فرد را مورد حمله قرار داده و به او لطمه می‌زنند. بنابراین چنین کلماتی در ابظه بین زن و شوهر صمیمی جایی ندارند.

✓ از برچسب زدن‌های کلی بپرهیزید:

برچسب‌هایی نظیر « خودخواه، بی‌صرف، تنبیل، خنگ، دیوانه و ... » در واقع، زیر سؤال بردن هویت کلی و شخصیت همسرتان است نه (فتار) همسرتان. این برچسب‌ها هاوی این پیام هستند که همسرتان همیشه بد است نه فقط در این لحظه. هر چند هنگامی که شما برچسب‌های کلی را به همسرتان می‌زنید از نظر شما یک تنبیه مناسب، درست و منصفانه است.

✓ مکم‌های مطلق «همیشه»، «هرگز» و «باید» را کنار بگذارید:

به کار بردن کلماتی مثل همیشه، هرگز و باید در صحبت‌هایتان مشکل (ا) بزرگ جلوه می‌دهند و جایی برای فطای انسانی باقی نمی‌گذارند. لذا، از بیان چنین کلماتی خودداری کنید.

✓ در (ابطه) همسایان هل مسالمت آمیز و منصفانه اختلاف مهمتر از برندۀ شدن است:

دنبال این نباشید که چه کسی (است) می‌گوید و چه کسی غلط. در حل مسئله زناشویی مسئله این است که (ابطه) را نجات بدهید. در اختلافات زناشویی، برندۀ و بازندۀ در اصل هر دو بازنده‌اند چون اختلاف وقتی هل می‌شود که (ضایت طرفین تأمین شود) جهت تحقق آن همکاری از (قابلت بهتر است).